

АМЕРИКА ОСТЕРІГАЄ ЯПОЇНУ
ЗА КИТАЙ

ВАШІНГТОН. — Департамент стеїту переслав японському уряду ноту про Китай. Нота відноситься до чуток про становище Японії до Китаю та винясне становище Злучених Держав у китайській питанню.

Американський уряд зазначає на вступі цієї ноти, що він уважає за відповідне подати своє становище тому, що недавно появилися японські заяви про Китай, котрі, хоч офіційно не вийшли від японського уряду, вони без сумніву засвоюють становище Японії.

Далі уряд Злучених Держав підкреслює, що відносини між Злученими Державами й Китаєм є унормовані міждержавними умовами, які обов'язують так довго, поки держави їх у відповідний спосіб не змінять. Цим американський уряд заявляє проти самовільного змінювання становища одною державою, без згоди інших.

Американський уряд признає права інших держав у Китаю. Цим він підтримує політику „отвертих дверей“.

Нашікше нота підкреслює бажання Злучених Держав удержувати добрі сусідські зносини з іншими державами.

УРАД БУДУЄ ФОНД ДЛЯ СТАБІЛІЗАЦІЇ ДОЛЯРА.

ВАШІНГТОН. — Американський департамент скарбу створив дво-мільярдний фонд, призначений на стабілізацію долляра.

До цього фонду уряд почав зараховувати все золото в загальний фонд. В цей спосіб до цього фонду перенесено вже 1 мільярд 800 мільйонів доларів. Двасті мільйонів доларів знаходяться в касах Федерального Резервового Банку в Нью-Йорку.

Уряд не подає докладно виняснення своєї акції, викидаючи тимчасом впливу цього кроку на вартість долляра.

ФЕДЕРАЦІЯ ПРАЦІ ДОМАГАЄТЬСЯ ПОШИРЕННЯ ПЛАНУ 30-ГОДИННОГО ДНЯ ПРАЦІ.

ВАШІНГТОН. — Американська Федерация Праці віднеслася до президента Рузвельта з закликом, щоби він своїм впливом перепер у конгресі ухвалення законів про поширення 30-годинного тижня праці на всі промисли.

Федерация Праці зазначає, що заходи уряду кодо відбудови краю вже дали працю багатьом людям, але всестки в краю є ще найменше 10 мільйонів безробітних, а ці не можуть вернутись до роботи так довго, поки зменшення годин праці не поступить далі.

Федерация Праці подає в своїм заклику, що завдяки „Найрі“ одержали роботу три мільйони робітників.

БОРІТЬБА ЗА ПОЛІТИКУ ЩОДО АЛЬКОГОЛЮ.

ВАШІНГТОН. — Двадцять конгресмени внесли до президента Рузвельта протест проти політики уряду в алкогольній справі. Протест називає теперішню адміністрацію виробу алкоголю бюрократичною та домагається її повної реорганізації.

Протестуючі конгресмени критикували теж Джорджа Човта, начальника алкогольного уряду, що рівночасно хвалили його за те, що він отворто сказав Америці, що бутлегерство ще далі є важним питанням для уряду.

Найвищий суд Злучених Держав відмовився звільнити з тюрми тих людей, які сидять за порушення протигрибного закону.

НОВИЙ ПОДВИГ ДІЛІНДЖЕРА

ШКАГО. — Шайка бандитів роззбріла, трох поліцаїв, які шукали бандита Ділінджера. Один з поліцаїв каже, що шайкою проводив сам Ділінджер.

Поліція розслідула, що Ділінджер узурбує наново в Тексасі. Нелсон, один із знавців машинової кріса в шайці Ділінджера, купив кілька машинових крісів від одного купця в Сан-Антоніо.

ЦЕНТР ЗЕМЛЕТРІСІВ У НУТРІ ЗЕМЛІ

НЬО-ЙОРК. — О. У. С. Штетеншulte, начальник сейсмографічної станції при університеті Кесвіера в Сінсінаті, говорив тут на зборях Сейсмографічного Товариства, що на основі довгих триваєнь у величезній глибині під поверхнею землі. Того глибини о. Штетеншulte обчислює на яких 300 миль.

СМЕРТЬ СТАРОГО ГЕНЕРАЛА

ВАШІНГТОН. — У шпиталі Волтера Ріда помер тут генерал-майор Гоф Л. Скотт, бувший на чальніні генерального штабу американської армії. Мав він 80 літ життя.

Відомий він широко як дуже цікава людина. Як молодий офіцер він воював ще з Індіанцями на „Дикім Заході“.

ЯКЕ БУДЕ ЦЕ ЛІТО?

Здивовані небувалою погодою люди допитують, федеральне Бюро Погоди, яке буде літо. Люди, видно, схильються до ворожого, що холода на весна означає гаряче літо. Бюро Погоди дає до розуміння, що з холодної весни такої ворожого робити не можна. Урядники боре кажуть, що на загалі безпечно сподіватися, що літо буде мати звичайну скількість гарячих днів та не буде ризикитися погодою від останніх літ.

НОВИЙ СПОСІБ ЛІКУВАННЯ ЗАТРОНЕНИХ СВІТЛЯНИМ ГАЗОМ.

На останньому засіданні віденського лікарського товариства проф. д-р Дюльх демонстрував новий спосіб лікування затронених світляним газом. Отож затроненому випоркують 10 шестистіх центиметрів розчину голубого метеленового красива і 10 відсотків розчину цукру. Переведені спроби виявили, що затронені світляним газом повертались негайно до притомності після випоркнення загаданих розчинів. У такий самий спосіб можна буде ратувати людей, затронених теж іншими газами.

СОЮЗ НАЦІЙ ПРОВАЛИВСЯ З УГОЛЬНИМ КАМЕНЕМ.

(УП) На днях рознеслася всього світовому пресою вістка про те, що десь задівся при будові дому Союзу Націй у Женеві з такою помпою посвячений угольний камінь. Мабуть, провалився на трасивині, на якій будуватися цей дім, на такій самій трасивині, на якій збудований увесь Союз Націй. З цього сміхатиметься вся преса світа, бо і є з чого. Ніхто Союзу Націй не брав серйозно, за винятком лише Українців, які від нього сподівалися більше благодаті, ніж від своєї праці. І скількоб ми ніни були далше в нашій роботі над визволенням, коли б був Союз Націй провалився скорше, так, як тепер провалився його символ, угольний камінь.

ВИДАТКИ СВІТА НА ЗРОБІННЯ.

(УП) Німецька преса обраховує, що світові видатки на зброєння діяли в роках 1930-31 до 18-20 мільярдів марок. Продукція товарів упала від року 1929 до 1932 на приблизно до половини. Видатки на зброєння зросли від 1929 року на 7%. В міжнародній продукції припадає на воєнну продукцію 5%. Зріст видатків світа на зброєння зріс від 1913 року до 1931 року на 2/3.

УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ В ЧЕСКОМУ РАДІО.

(УП) 28. 3. 1934 відбувся у британському радіо концерт української пісні. Співала пані Марія Галицька, ідейська Чешка, що в короткому часі дуже гарно опанувала духу української пісні. Вона свого часу виступала з українськими піснями в радіо в Празі. В програмі її британського концерту ввійшли твори Д. Січинського, Козичинського, А. Рудницького, а далше 12 ерідельських пісень з альбому Ярославського. Дією переданя українських пісень радіом подала д-р П. Маєнко, що разом зі співачкою опрацював програму виступу. — П. Зось.

ВІСВІСТВО НА ПЛЕБАНЦІ.

До мешканців о. Юліана. Москві, пароха римо-католицької церкви в італійській частині міста Джерси Сіті, Н. Дж., зайшов у неділю перед полуднем німецький столяр Домінік Марк та став домагатися від пані Москати, вдови по браті священнику, котра була господинею в пароху, заплатити за якусь будівельну роботу. Підчас суперечки з нею Марк почав стріляти до неї з револьвера. Пані Москати втекла на коридор. Марк побіг за нею, стріляючи в її спід. Його кулі попали в серце пароху, котрий лившов на коридор. Котрий на крик закликав, що мешкають у сусідньому домі, прийшли поліція, парох був неживий, в пані Москати лежала без пам'яті. Їй відставлено до шпиталю; вона має рану в грудях, голови й ніг. Арештований убивка каже, що він має право бити паню Москату, але каже, що не хотів убивати священника. Жінка обвинувачує не дивуються поступковим свого мужа. Вона каже, що муж, незважаючи на те, що був неживий, він бився її, гури святих та все держав під подушкою пальму цвітної неділі.

ПОКАРАНО РОБОТОДАВЦІВ ЗА НИЗЬКУ ПЛАТІНЮ ДІВЧИНИ.

Суд у Монтреалі наложив на роботодавця Мойнсе Віланського 50 доларів кари за те, що один дівчині, яка працювала в його крамівській роботні, він платив тільки два долари і 70 центів за сорок вісім годин праці тижнево. Інша дівчина доставала тільки чотири долари і 40 центів за 49 годин праці, хоч по закону найменша платня тижнево не має бути менше, як 12 доларів і 50 центів.

АНТИКОМІНТЕРН.

(УП) Союз протикомуністичних організацій Німеччини перемінив на днях свою назву на „Антикомінтерн“. Його знам'я є блискавка, що пролітає підтримку жидівському злидню. Завданням Антикомінтерну є доборотвати Комінтерн у Москві та його роботу в цілому світі. Як відомо, Комінтерн є московсько-жидівською організацією в Москві з секціями по всьому світі. Союзу протикомуністичних організацій він працює проти комунізму як паноуцій системи, себто проти Москви. Така зміна назви вказує на покарпання відносин між комуністичною Москвою і Німеччиною.

НОБЛЕВА НАГОРОДА.

(УП) На цей рік сума, яка стоїть до розділу в Нобелівій нагороді, вийняла 813,029 шведських корон. Розділяють її звичайно 5 нагород, себто на кожного в цьому році 162,607 шв. корон. Цілий фонд Нобля вийняла тепер окола 47 мільйонів шв. корон. Шкабо, що цього року й Писудський пропонує на цю нагороду за його мирову політику. Чомуб і він не мав заробити на миротворстві?

НА ЖІНОЧИЙ КОНГРЕС.

На Західній Україні появилися нова відозва Почесного Комітету Українського Жіночого Конгресу, якого виявляють українське жіноцтво до участі в Жіночій Конгресі.

ІНСТИТУТ ДЛЯ ДОСЛІДУ ЖИДІВСЬКОЇ ПРОБЛЕМИ.

(УП) У Берліні заклали спеціальний інститут для дослідження жидівської проблеми. Працю в інституті вже почато. Втім працюють багато визначних молодих науковців світа. Першою цілю поставив собі інститут винясити основні впливи Жидів на політичне життя світа. Свої праці буде інститут видавати в формі наукового оброблення творів. Першою публікацією цього інституту є книжка доцента Феста з високої школи політичних наук у Берліні. Заложення такого інституту можна лише привняти, бо досі жидівське питання науково ніде не розроблено, а коли про нього й писано, то в більшості була це або жидівська інспірація, або писали Жиди самі, розуміється в своєму дусі. Наукове оброблення цього питання полекстий і Жидом діло. І для України ця справа загато важлива, щоб її собі लेकरовати, як це полекдує є тенденція. Жидівське питання прийде і на розв'язування в українській державі і воно в нас кулі грізніше, як в інших, бо в нашій країні багато білих Жидів, як всюдінні і наставлення їх до нас не засвідять прихильні. Спроби в тому напрямку вже в нас є. Згадаємо тільки книжку проф. Міцкіца з Праги про аргументацію Жидів в Україну. Треба сподіватися, що праці цього інституту знайдуть широкий відгомін і серед України та що вони прирочаться до виснаження жидівської проблеми й у нас. Адреса Інституту є: Інститут цур Ерфуртунг дер Юденfrage, Берлін, В 9, Герман Гірінг Штразе 5/III.

ЯК ДБАЮТ ЗА ВОЄННИХ ІНВАЛІДІВ У НІМЕЧЧИНІ.

(УП) В національному світі Німеччини 1. травня візьме участь дуже багато людей. Такого німецькі інваліди, висловлюючи побажання взяти участь у святі, і то в першу чергу такі, що їм самим, трудно порушувати. З огляду на те, що бажання німецьких автоімобільних кілоб організує своїх членів на цей день з метою допомогти інвалідам та безкоштовно доставити їх на місце свята в Темпельгоф. Цей високий патріотичний захід унічався великим успіхом. Згідно з радями висловлюючи німецькі автоімобільності до того дня, щоб бодати у той спосіб відзначити тим, що в боротьбі за вітчину віддали все, що мали, а головно своє здоров'я.

НОВИЙ ДИКТАТОР В ЕВРОПІ

ВІДЕНЬ. — Нова австрійська конституція стала законом. Парламент, з якого усунуто всяку опозицію, передав усі свої права в руки уряду. Отже канцлер Енгельберт Дольфус став справжнім, законним диктатором. Проти цього запротестували тільки два всенімецькі пости, котріх одначе висміяно, а їх протести не дозволено відрукувати в газетах. Протестуючі заявили проти обмеження громадянських свобод, концентраційних таборів, переслідування невинних жінок і дітей і шпіонаж, яка деморалізує цілу націю. Прикінці заявили, що парламент береться тепер узаконити те, що було злочинством, якого допускає уряд на протязі останніх 12 місяців. З таким урядом, казали вони, нарід не має нічого спільного і не визнає ніяких договорів чи зобов'язань того уряду. Над тим протестом передано до денного порядку. Протестуючі не залишилися нічого іншого, а тільки опустити парламент. В той спосіб народилася нова диктатура, яка опирається в Австрії головно на клерикальних колах.

БРИТАНІЯ ЗАДОВОЛЕНА З ЗАЯВИ ЯПОЇНІ.

ЛОНДОН. — Японська заява в справі Китаю, яка наробила стільки шуму і в Англії, вже стала „полагодженим інцидентом“. Британський уряд прийняв до відома виняснення японського міністерства закордонних справ, що Японія визнає договір 9 держав щодо Китаю, і заявив, що це є для нього вистарчаючим винясненням.

ЧАСОПИС ПОКУТТЯ.

КОЛОМІЯ (Західна Україна). — Почав виходити на Покутті новий часопис під назвою „Голос Покуття“. Зазначено, що це „народний часопис“. Його адреса: Коломия, вул. Українська ч. 41. Програма часопису така: Борьба за добро українського Покуття під національним і соціальним оглядом. Поступ і розбудження услипованих „чорних духами“ народних мас Покуття. Пригатаження постоунових народних верств Покуття, а спеціально трудової інтелігенції, до народної праці. Поборвання шкідливих впливів угодюваних обидох відтінків, як лівого так і правого, які ведуть до національного й соціального поновлення українського народу.

ЗАГАЛЬНЕ ДОБРО ВІЩЕ ДОБРА ОДИНИЦІ.

БЕРЛІН. — Увійшов в життя новий кодекс праці. Він визнає провідників і послідовників. Як одні так і другі складають прісигу, що будуть людськими кичеві нації: „Добро загалу перед добром одиниці“.

Покійно кодекс не вводить ніяких особливих новостей щодо платні. А ця справа найважливіша. Щойно тоді він покаже свою силу і здатність, коли зможе довести до підвищення заробітних платень. Кодекс не дає теж відповідей, як Жиди можуть бути лідерами в промислі й торговлі. Теоретично вони могли би ними бути, але фактично ні. бо лідери має поучувати підвальних про справі ідеологів нації, а до цього Жид не може надаватися, бо та ідеологія є звернення проти Жидів.

ЧИСТІЙ НІМА КІНЦЯ.

МОСКВА. — „Правда“ подає, що в київській міській партійній організації були такі страшний надумки, що сам Сталін зарядив негайну чистку. Виявилось, що найвірніші партійці це були ошуканці й хабарники, котрі деморалізували цілу управу районних комітетів Києва.

НОВА ЖИДІВСЬКА КОЛЬОНІЯ.

ЛОНДОН. — Не зважаючи на жидівські заперечування, такі твердять, що Жиди вносять з думкою заснувати жидівську колонію в португальській західній Африці.

ПРО ДРУЖБУ АНГЛІЇ І АМЕРИКИ.

ЛОНДОН. — Англійський прем'єр, Ремсей-Мек Донелд, заявив на нарадах Королівського Інституту для міжнародних справ, що неможливо навіть думати, щоби могли прівратися добрі стосунки між Британією і Злученими Державами. Дружба між тими державами, заявив Мек Донелд, буде вічною; бо всі речини, що їх ділять, є армії. В такі самі томи говорив і американський амбасадор.

МІЛІТАРНИЙ СОЮЗ ФРАНЦІЇ З ПОЛЬЩЕЮ.

ПАРІЖ. — Зброєння Німеччини зближало знову Францію до Польщі. Полізда французького міністра заграничних справ до Варшави дала свого. Закріплено з Польщею військовий договір з 1921 року, який держано досі в тайні. В короткій часі Франція вишла до Польщі офіційно генерального штабу, щоби при їх допомозі скріпшити мілітарну силу Польщі. Разом з тим буде вислана й економічна місія до Польщі, щоби збільшити торгівлю між Францією і Польщею.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

PERIODICITY:		ПОДИНОКІ ТА КОМПАНІ:	
Three cents a copy		На рік	\$ 7.00
One year	\$ 7.00	На рік	\$ 7.00
Six months	\$ 3.75	На рік	\$ 7.00
Three months	\$ 2.00	На рік	\$ 7.00
Friday's issue (with Ukrainian Weekly):		Число з п'ятниці (в англійською частину):	
One year	\$ 2.00	На рік	\$ 2.00
Six months	\$ 1.25	На рік	\$ 1.25
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерсі Сіті і Заграницю:	
One year	\$10.00	На рік	\$10.00
Six months	\$5.00	На рік	\$5.00
Three months	\$2.75	На рік	\$2.75

За оголошеннях реклама не оплачується.

Тел. "Свобода": B'ergen 4-0237. — Тел. У. Н. Сюзар: B'ergen 4-1016.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 244, JERSEY CITY, N. J.

В АМЕРИКАНСЬКЕ ЖИТТЯ!

Нема мабуть ніякої потреби доказувати, що нам треба брати участь в американському житті, себто, в життя краю, в якому живемо, на хліб заробляємо та в якому виховуюмо діти, котрі вже тут стануться на віки. Це природне й зрозуміле. Тому прямо неможливо припускати, щоб якась українська газета могла ставитися байдушно до того, чи і де які Українці добиваються якихось визначніших становищ на різних ділянках американського життя. Зате можна ствердити з повною совістю, що без огляду на те, які є ріжнці між американськими Українцями, їхніми організаціями чи часописами, всі ми раді, коли тільки є де яка змога виплати наших людей наперед. І якщо тільки про це йшло, то й не вартувало б цього підносити. Та тут іде нам про що інше. А саме про тих кандидатів, котрі висувають свої кандидатури, чи там котрих інші висувають, на різні політичні уряди, що, рідко ясна, є теж доброю і пожадною річчю. Але під певними умовами.

Ми мали вже нагоду підносити на тім місці, що президенти Рузвельта приписують в Європі головну заслугу в тім, що він почав підносити гідність людини, котра займається політикою, а котру то людину в Америці звикли вважати хабарником і безхарактерником, позбавленим усякої моралі. І ми теж думаємо, як і президент Рузвельт, що займається політикою, чи значить робити почесну й відповідальну роботу, до якої повинні бути допущені люди способні, чесні й моральні. Ми не хочемо тим ствердити, що ті кандидати, котрих видвигаємо ми, Українці, не є такими, як ми зазначили. Ми лише підносимо, що тільки такі одиниці можуть нам принести честь і славу українському імені в Америці. А люди без таких кваліфікацій, а з українським іменем, були би для нас тільки шкодою, а ніяким зиском.

А далі треба нам пам'ятати ще одно. Щоби кому-сь вибитися на політичний полі, як на всім іншим, треба довго над собою працювати, треба працювати і то дуже часто безкористовно, про різних організацій, наших і американських, і треба давати себе пізнати загалом, щоб котрі люди могли голосувати не тільки на якийсь "номер", але й щоб знали, що це за людина. А в нас буває дуже часто велика активність, але тільки на кілька тижнів перед виборами. А по виборах, а ще як вони не вдали, і то їх пропадає. А це не є добре.

Отже висуваймо всього своїх кандидатів, але таких, котрі своєю працею і чесністю дають гарантію, що будуть прикрасою українського імені в Америці. А як їх нема багато, то стараймося їх виховати.

О. Сновіда.

В ЦАРСТВІ САТАНИ

Переді мною бувший учитель сільської школи "Української соціалістичної республіки", якого — за п'ять тисяч доларів (за тисячу доларів) — випустили Совіти до його старої матері в Галиччині. Так, так — у Совітах цвіте торгавка невідомими, бо якжеж назвати цю випусканим "громадянина", з соціалістичного "раю" за гроші? Бо слава республіки соціалістичної потребує шалено грошей, яких не має, от і продає своїх підданих...

Але не є важке. Важке — що оповідає той, котрий вирвався з червоного пекла... Не даю тут системи, лише — кілька спонів світа, кілька фактів. Передусім, коли вже гроші були зложені — в Москві, всіма способами хотіли чекити взяти їх, а невідомо — не випустити. З тою цілю — старалися йому урештіть всі справи — "контрреволюції", "увершиності" й інше. Не вдалося, мусили випустити... Але, на розставанні — приїшли до бувшої жерти і сказали: — Отже ви їдете до Польщі. Але пам'ятайте, офіційно — ви їдете до Москви. Щоби ніяка друга жвава, найближча вам особа не зміла знати, що ви до Польщі їдете випусли, бо як дізнаються, що — трупи ваші доїдуть до Галиччини. Що це значить? Чому? Поперше тому, що ніхто в ССР не сміє знати, що Совіти торгують як бидлом своєю асоціалізованим "громадянином". А по друге — ціла преса, що в цій Європі відповідала далеко гірше як в Совітах — а тут — якийсь учитель з Галиччини може зложити як тисячу доларів, щоб випуслили від пекельної владі. Чи цей не була би безприкладна компромісія, "перший в світі соціалістичної республіки", компромісія режиму? Тому: мовчи — або тримай.

Коли той учитель уперше в потугу побачив шкільну дівочу, плакати став. Бо таких вчителів і добре відзначили (дуже — в порівнянні з байдужими) дітей давно не бачив. Бо на підсвіткові України — всі шкільні діти — спухли від голоду і виглядають жалюгідно...

Даво йому нашу пресу про стосунки в ССР і в Україні. Усміхався: не лиші половини.

Ось приходить совітський офіцер, сідає, розгодується, нарікає, що вчитель не має чим його привітати.

— Такий наш лаяк, відповідає той. А у вас який?

— Гм, усміхався який, у нас липший. Такого лаяка як у вас — узорний людині не безсильно давати...

Соціалістична справедливість і рівність.

А з учителями робиться так: в асені, як має розпочатися наука — це знати пафки, коду вчительства танцює владу — щоб не розбіглося. А плати — чирз гірше — з дати нею залагають, пайки не дають. І так чирз гірше. Але коли знову осінь зближається,

Дня 15 квітня 1934 року в Сабавдія — молодша сестра Літорія, що народилася недалеко від неї минулого року.

Літорія і Сабавдія — діти організаційного генія італійського диктатора Мусоліні.

Там, де біліють тепер білі мурів міських доміків, де плануються до неба башти муніципальні та дзвіницьні церков, ще три роки тому простягалися непрохідні болота. Дня 14 лютого 1931 року голова організації бувших воєнків, якийсь чинючий в Італії, для розподілу під тім між безземельних бувших воєнків, земельних бувших воєнків, урештіть розпорядився з Мусоліні про перспективи осушки болотистого болота, що займало величезні простори землі між Волоськими, Аланськими, Лепінськими горами з одного боку і Тиренським морем

з другого. На протязі мало не двох тисяч років, починаючи з часів римських імператорів, виникало чимало проектів щодо осушки цього болота, що зрештою загрожувало маляріям осередком, але який проект не міг бути виконаний за браком засобів і — головне — відповідної енергії.

І от тепер наважувалися, що урядом виконати те, чого не могли зробити його попередники. Дня 30 червня 1932 року Мусоліні закликав перший камінь Літорія, а 18 грудня 1932 року Літорія поклало вже до офіційного життя. Дня 5 серпня 1933 року Мусоліні закликав перший камінь Сабавдія, а 15 квітня 1934 р. король Італії наказав покинути до життя і це нове місто, яке, разом з Літорією, робиться великим осередком для двадцятих різних менших містечок, що все по-

являється йому покинути мене. Та він ще дитина. Про війське ще пора думати.

— Як до війська піде як той, коли вже підрасте, тоді коли буде тільки затікнем, або взагалі якоюсь малою фігурою. Щоби у війську треба мати військову школу, військовий "ремесла" треба вчитися від дитини. Дайте його до мене. Я буду йому за батька, так як ви.

— Не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

знову обійшли, щоб прива- дити до школи.

Обман, дайластво, крутість і терор.

Чи це все пригодується на людність? Певно, багато ший, але дивно життєво си- гнє. Але дивно життєво си- гнє. Але дивно життєво си- гнє.

На чим позитив той антисептизм? На тім, що одні (таксамо спухлих і голодних) хлопців бавився з двома іншими — і бавився з двома іншими — і бавився з двома іншими — і бавився з двома іншими.

О чому, добре жється тим, які багатими своїми підтримують кравдий релігій Сталіні в Жидів на Україні і в Росії.

Ось приходить совітський офіцер, сідає, розгодується, нарікає, що вчитель не має чим його привітати.

— Такий наш лаяк, відповідає той. А у вас який?

— Гм, усміхався який, у нас липший. Такого лаяка як у вас — узорний людині не безсильно давати...

Соціалістична справедливість і рівність.

А з учителями робиться так: в асені, як має розпочатися наука — це знати пафки, коду вчительства танцює владу — щоб не розбіглося. А плати — чирз гірше — з дати нею залагають, пайки не дають. І так чирз гірше. Але коли знову осінь зближається,

Дня 15 квітня 1934 року в Сабавдія — молодша сестра Літорія, що народилася недалеко від неї минулого року.

Літорія і Сабавдія — діти організаційного генія італійського диктатора Мусоліні.

Там, де біліють тепер білі мурів міських доміків, де плануються до неба башти муніципальні та дзвіницьні церков, ще три роки тому простягалися непрохідні болота. Дня 14 лютого 1931 року голова організації бувших воєнків, якийсь чинючий в Італії, для розподілу під тім між безземельних бувших воєнків, земельних бувших воєнків, урештіть розпорядився з Мусоліні про перспективи осушки болотистого болота, що займало величезні простори землі між Волоськими, Аланськими, Лепінськими горами з одного боку і Тиренським морем

з другого. На протязі мало не двох тисяч років, починаючи з часів римських імператорів, виникало чимало проектів щодо осушки цього болота, що зрештою загрожувало маляріям осередком, але який проект не міг бути виконаний за браком засобів і — головне — відповідної енергії.

І от тепер наважувалися, що урядом виконати те, чого не могли зробити його попередники. Дня 30 червня 1932 року Мусоліні закликав перший камінь Літорія, а 18 грудня 1932 року Літорія поклало вже до офіційного життя. Дня 5 серпня 1933 року Мусоліні закликав перший камінь Сабавдія, а 15 квітня 1934 р. король Італії наказав покинути до життя і це нове місто, яке, разом з Літорією, робиться великим осередком для двадцятих різних менших містечок, що все по-

являється йому покинути мене. Та він ще дитина. Про війське ще пора думати.

— Як до війська піде як той, коли вже підрасте, тоді коли буде тільки затікнем, або взагалі якоюсь малою фігурою. Щоби у війську треба мати військову школу, військовий "ремесла" треба вчитися від дитини. Дайте його до мене. Я буду йому за батька, так як ви.

— Не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

— Я не знаю, чи хочете? — Кажу вам, що хочете. Поясните йому, що він має відступати мені, а лиш даєте до мене на науку.

— І я не хотів би інше. Я дав би його до вас, як би він далі залишив мій, і як би на кождо кождо, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді, лиш мені хлопця наді.

сти імена місць, де відбулися за великої війни найважливіші для Італії бої — Борго ді Ляне, Борго ді Гранпа і т. д. Де пер 1,350 родин бувших воєнків знайшли вже собі тут дуже затишні й привітні хати з відомими шматками меліораторської землі, де вже зеленіє прерарія густа пишуща. Ось деякі цифри, що дають деяке зрозуміння для розмірів переделеної тут за три роки роботи. Проведено шляхів 416. кілометрів; прокопано каналів для спуску води з бо- лота до моря 1,756 кілометрів. Зрушено землі підчас тих ро- біт 9,800,000 кубічних метрів.

На запрошення організації Бувших Воєнків Ваш кореспондент теж був присутній при відкритті нового міста коро- лем та королевою і має мож- ливість оглянути нові буди- нки Сабавдія та перевести на- круги неї роботи. Положення Сабавдія є впродовж озера, недалеко від моря, серед іса, що вимагає величезної роботи для його промищення. Сабавдія має всі шанси зроститися поважним туристичним цент- ром. І то їм більше, що з цією місцевістю зв'язується ле- генда про славног троїського герою Енея та чарівницю Цирцею, що її імя ще досі збе- регалося за мальовничою горою, яка несподівано піднісється з моря, недалеко від Сабавдія.

Домиків Сабавдія вбудовано в новому раціоналістичному стилі, без зайвих прикрас, без кривих ліній, без колон і аркад, але все в простих лі- ній, з чисельними терасами. Треба призначити, що для ма- леньких будинків цей стиль припадає дуже добре. Але за- великі будинки — театр і кінематограф, муніципальні, о- середок міських фахівців, о- середок бувших воєнків і інші, що отримують головну площу Революції, знадто нагаду- ють своїм виглядом звичайні касарні і видаються очам за- селеним, вони, мають, силу по- вітря і світла.

Нове місто нараховує вже 29 вулиць, яких площ чий май- лад, десять великих будівель з котрих найкращою, на мій погляд, є Палата Почти і Те- атраф, та 1,027 менших буди- нків для життя.

Досі повністю є болота в оброблені поля — 44,600 гек- тарів землі. — "Ось війна, яку ми волюємо", — сказав Мусолі- ні минулого року при відкритті Літорія, "натякнути на ті трущобні, які треба було пере- бороти в боротьбі з тутешньою природою та станом ґрунту".

— Ми встановлюємо новий суспільний лад, — повторив він цього року кореспонденту "Ді Но Йорк Таймс". — І ми не хочемо, щоби на- хтось перешкоджав в цій на- шій організаційній роботі... На- шому, суходолі ніхто не ба- жав війни. Безпеченість нам де- шість років мина".

Італія переводить велику розбудовну роботу. Німецька переводить велику розбудовну роботу. Совіти також намага- ються виділити з тієї мізерії, в якій знайшлися, і складають де- шість років мина".

Італія переводить велику розбудовну роботу. Німецька переводить велику розбудовну роботу. Совіти також намага- ються виділити з тієї мізерії, в якій знайшлися, і складають де- шість років мина".

Італія переводить велику розбудовну роботу. Німецька переводить велику розбудовну роботу. Совіти також намага- ються виділити з тієї мізерії, в якій знайшлися, і складають де- шість років мина".

Італія переводить велику розбудовну роботу. Німецька переводить велику розбудовну роботу. Совіти також намага- ються виділити з тієї мізерії, в якій знайшлися, і складають де- шість років мина".

Італія переводить велику розбудовну роботу. Німецька переводить велику розбудовну роботу. Совіти також намага- ються виділити з тієї мізерії, в якій знайшлися, і складають де- шість років мина".

Італія переводить велику розбудовну роботу. Німецька переводить велику розбудовну роботу. Совіти також намага- ються виділити з тієї мізерії, в якій знайшлися, і складають де- шість років мина".

Італія переводить велику розбудовну роботу. Німецька переводить велику розбудовну роботу. Совіти також намага- ються виділити з тієї мізерії, в якій знайшлися, і складають де- шість років мина".

Італія переводить велику розбудовну роботу. Німецька переводить велику розбудовну роботу. Совіти також намага- ються виділити з тієї мізерії, в якій знайшлися, і складають де- шість років мина".

Італія переводить велику розбудовну роботу. Німецька переводить велику розбудовну роботу. Совіти також намага- ються виділити з тієї мізерії, в якій знайшлися, і складають де- шість років мина".

Італія переводить велику розбудовну роботу. Німецька переводить велику розбудовну роботу. Совіти також намага- ються виділити з тієї мізерії, в якій знайшлися, і складають де- шість років мина".

Італія переводить велику розбудовну роботу. Німецька переводить велику розбудовну роботу. Совіти також намага- ються виділити з тієї мізерії, в якій знайшлися, і складають де- шість років мина".

Італія переводить велику розбудовну роботу. Німецька переводить велику розбудовну роботу. Совіти також намага- ються виділити з тієї мізерії, в якій знайшлися, і складають де- шість років мина".

Італія переводить велику розбудовну роботу. Німецька переводить

